

[Arbejdsministeren.]

samfundet, således at personer, der udfører funktionærmæssigt arbejde, også opnår status som funktionærer.

Derimod vil en ændring af lovens funktionærbegreb alene med det formål at inddrage specielle grupper af lønarbejdere under loven utvivlsomt skabe nogen usikkerhed omkring hele retsstillingen på dette område. Såfremt man gennemførte de principielle ændringer i selve funktionærbegrebet, som man var inde på i udvalget, ville det for øvrigt efter min opfattelse meget let kunne medføre, at så betydelige og forskelligartede grupper af lønarbejdere kom ind under loven, at det egentlig måtte forekomme mere konsekvent at gennemføre en fælles, alt omfattende arbejder- og funktionærlov.

Jeg har bemærket, at de to partier i deres genfremsatte lovforslag ikke har stillet forslag om udvidelse af funktionærbegrebet, men vi kan vel under de kommende udvalgsforhandlinger komme ind på disse forhold, og jeg vil gerne give tilsagn om velvillig medvirken til løsning af de problemer, som foreligger på dette område.

Jeg vil dernæst gerne om de to partiers lovforslag sige, at dette på enkelte punkter indeholder forslag, der indholdsmæssigt svarer til det af regeringen fremsatte lovforslag. Dette gælder således lovforslagets nr. 1 om opsigelsesvarsel for funktionærer, der er ansat på prøve, nr. 4 om udvidelse af den periode, i hvilken en kvindelig funktionær har krav på halv løn under graviditet, og nr. 5 om forskud på provision. Disse forslag er der altså i realiteten enighed om mellem regeringen og forslagsstillerne, og jeg finder derfor ikke anledning til ved denne lejlighed at gå nærmere ind på dem.

Hvad angår nr. 2 i de to partiers forslag vedrørende usaglige opsigelser, er jeg af den opfattelse, at der, således som det også er kommet til udtryk i regeringens lovforslag, er behov for særligt at tilgodese de tilfælde, hvor funktionærer med mangeårig ansættelse i en virksomhed kommer ud for en usaglig opsigelse. Der bør efter vor mening i sådanne tilfælde være adgang til at yde en noget større erstatning end de 3 måneders løn, der efter de to partiers forslag udgør den maksimale godtgørelse. Baggrunden herfor er den, at det er særdeles alvorligt

for funktionærer, der gennem mange år har været beskæftiget i samme virksomhed, såfremt de kommer ud for en usaglig opsigelse. Forholdet er jo normalt det, at de pågældendes uddannelse, arbejde, kvalifikationer og erfaringer såvel som deres lønmæssige stilling har meget nøje tilknytning til denne bestemte virksomhed. Særlig alvorlig kan situationen blive for de lidt ældre funktionærer, som kan have vanskeligt ved at finde beskæftigelse på de hidtil gældende vilkår.

Nr. 3 i de to partiers lovforslag, hvorefter retssager om erstatning i anledning af usaglig opsigelse skal anlægges ved sø- og handelsretten i København, medmindre parterne er enige om andet værneting, kan jeg ikke gå ind for. Jeg er efter forhandling med justitsministeriet af den opfattelse, at det i lighed med øvrige spørgsmål vedrørende funktionærloven bør være de almindelige domstole, der skal træffe afgørelse i de tilfælde, hvor der ikke er adgang til at indbringe sagen for et overenskomstmæssigt institueret organ.

For så vidt angår nr. 6 i de to partiers lovforslag, skal jeg henvise til, at jeg i min fremsættelsestale til regeringens forslag til lov om ændringer i funktionærloven har peget på, at en række vægtige grunde taler imod et forslag af denne karakter.

Jeg tror ikke, at forslagsstillerne har gjort sig helt klart, at de synspunkter, som har ført til overenskomstmæssige regler om, at arbejdsledere ikke må stå som medlemmer af arbejderorganisationer, også har medført nogenlunde tilsvarende regler inden for funktionærområdet.

Jeg vil gerne sige, at det er accepteret på arbejdsmarkedet, at væsentlige grunde taler for at kunne holde sådanne overordnede funktionærer, der må betragtes som arbejdsgiverens tillidsmænd, uden for kollektive lønforhandlinger, der vedrører de øvrige i virksomheden ansatte funktionærer. Det må også herved erindres, at hele baggrunden for oprettelsen og udvidelsen af arbejdsledernes organisationer hviler på synspunkter, der, som jeg har nævnt, finder udtryk i septemberforligets punkt 5, bestemmelser, som nu findes i hovedaftalen af 18. november 1960 i § 5. Det vil sige, at en gennemførelse af forslaget kunne betyde en væsentlig indskrænkning af det organisa-